

יום הולדת לאמא

יאנאקי סוריארחצ'י

Janaki Sooriyarachchi

ניקיני הייתה הילדה קטנה. היא גרה עם אמא ואבא
בבית קרוב לחורשה והיא התיידדה עם החיות
שבחורשה.
יום אחד אבא של ניקיני חזר הביתה עם קופסה גדולה.
"מה זה, אבא?" שאלה ניקיני.
"מחר יום הולדת של אמך" ענה אבא.
"וי" נבוכה ניקיני "איך יכולתי לשכוח? היא לעולם לא
שכחה את יום ההולדת שלי. אז ארצה להכין לה איזו
מחזה והדרת "

"את צריכה לתת לה משהו גדול" אמרה הגחלילית "כמו השמיים, או הים."

ניקיני חשבה לרגע "גחלילית יקרה, הדבר הגדול ביותר בעולם היא האהבה של אמי אלי. הייתי רוצה לתת לה מתנה גדולה כמו האהבה הזו. אבל איך למצוא זאת?" אמרה ניקיני.

"את בת טובה ולכן אנסה לעזור לך. בואי ונתחיל לחפש" אמרה הגחלילית.

ניקיני יצאה עם הגחלילית, וזו הובילה אותה. הן יצאו לחורשה וחיפשו וחיפשו, אך לא מצאו שום דבר גדול כמו אהבתה של אמה.

"אבל מה זה יכול להיות" ניקיני חזרה לחדרה וחשבה. היא אהבה מאוד את אמא שלה ולא יכלה לעלות על דעתה שום דבר שיכול להיות טוב מספיק בשבילה.

היא חשבה עד מאוחר בלילה אך ללא הועיל. ואז הופיעה גחלילית, שראתה את ניקיני יושבת ליד החלון. "ניקיני, מה את עושה בחושך?" שאלה הגחלילית.

"מחר יום הולדת של אמי. היא אוהבת אותי מאוד ומשמחת אותי ביום הולדת שלי. לכן רציתי לעשות גם אותה מאושרת ביום הולדתה. אני רוצה לתת לה את המתנה היפה ביותר, אבל שום דבר מספיק טוב לא עולה על דעתי" אמרה ניקיני.

הם הלכו ובדרך ראו ארנבת שישנה בדשא. ניקיני כמעט דרכה עליה.
"הי, ניקיני מה את עושה בחושך?" שפשפה הארנבת את עיניה.

"מחר יום הולדת של אמי. היא אוהבת אותי מאוד, היא מכינה לי אוכל, ומחבקת אותי עד שאירדם. היא היפה ביותר שבעולם ואני רוצה גם לתת לה את המתנה היפה ביותר. אך אינני מוצאת שום דבר יפה כמו אמי" אמרה ניקיני.

"אני חושבת שאת צריכה לתת לה משהו יקר מאוד, יקר כמו הכוכבים או הירח" אמרה הארנבת.

הן עברו ליד זרזיר שבדיוק התכונן לישון.
"ניקיני מה את עושה כאן בחושך?" שאל הזרזיר.
"זרזיר יקר. מחר יום ההולדת של אמי והיא אוהבת אותי מאוד. היא מבשלת ומנקה ועובדת ללא מנוחה. אהבתה היא הדבר הגדול ביותר בשבילי ואני רוצה לתת לה מתנה ממש גדולה. אבל אני לא מוצאת שום דבר שהוא גדול כמו האהבה של אמא."

"אני חושב שאת צריכה לתת לה מתנה יפה במיוחד, כמו פנינים או פרחים נהדרים" אמר הזרזיר. ניקיני חשבה רגע.

"זרזיר יקר, הדבר היפה ביותר זו אמא שלי. הייתי רוצה למצוא פרח יפה כמו אמי או פנינה יפה כמו אמי. אבל איך למצוא זאת?" שאלה ניקיני.

"את בת טובה ואוהבת" ענה הזרזיר "אנסה לעזור לך."
והם יצאו וחיפשו, אך לא מצאו שום דבר יפה כמו אמא של ניקיני.

בדרך נתפסה ניקיני בקורי עכביש גדולים. העכביש שישן שם התעורר ושאל "הי, ניקיני, מה את עושה כאן בחושך?" "עכביש, מחר יום הולדת של אמי. היא אוהבת אותי מאוד. כשאני חולה היא דואגת לי מאוד ושומרת עלי בלי לישון, עד שאבריא. היא הדבר היקר ביותר בשבילי ואני רוצה לתת לה את המתנה היקרה ביותר. אך אינני מוצאת שום דבר כזה" אמרה ניקיני.

ניקיני חשבה רגע. "ארנבת יקרה, היקרה ביותר היא אמא שלי. אפילו אם אתלה את הירח על ענק לצווארה, אפילו אם אעשה עגילים לאוזניה מהכוכבים, הם לא יהיו יקרים כמוה. אני רוצה למצוא משהו יקר כמו אמא שלי. אבל איך אמצא זאת?" שאלה ניקיני בעצב. "את בת טובה. אעזור לך" והארנבת הלכה לחפש יחד עם הגחלילית, עם הזרזיר ועם ניקיני. הם חיפשו וחיפשו אך לא מצאו שום דבר יקר כמו אמא של ניקיני.

"אני חושב שאת צריכה לתת לה מתנה שתעשה אותה מאושרת ביותר" אמר העכביש.
 "מה יכול לעשות אותה מאושרת ביותר?" חשבה ניקיני
 "משהו כמו עוגה טעימה מאוד, או כרטיס ברכה יפה, או זוג נעליים יפות, או שמלה צבעונית..."

"כן! סרי יפה! אני חושבת שהיא תאהב סרי יפה. אני אתן לה את הסרי היפה ביותר שבעולם. אני רוצה למצוא לה סרי ולתת לה אותו כשהיא תתעורר בבוקר, ואומר לה 'יום הולדת שמח!' אבל איך אמצא לה דבר כזה. לא נשאר הרבה זמן עד הבוקר"

"ניקיני את בת טובה שחושבת הרבה על אמך. יש ילדים שלא חושבים כלל על ימי הולדת של אמם. הם זוכרים רק את ימי ההולדת שלהם ואת המתנות שהם מקבלים. אז אני אכין לך סרי יפה בשביל אמא שלך" אמר העכביש והתחיל לטוות סרי.

ניקיני הייתה עייפה מאוד אחרי הליכת לילה בחורשה וללא שינה. אך היא הייתה כה מאושרת שלא הרגישה מנומנמת בכלל. היא עזרה לעכביש לטוות את הסרי היפה ביותר י אמה.

הגחלילית עפה רחוק והביאה פרחים יפים כדי לקשט את הסרי. הארנבת רצה והביאה צבעים יפים מפרחים בכדי לצבוע את הסרי. הזרזיר עלה על ענפים והוריד משם טיפות טל לקישוט.

ובסוף הם עשו את הסרי היפה ביותר שבעולם.
היו עליו פרחים יפים והוא היה צבוע בגווני פרחים
נהדרים וטיפות טל ונצצו עליו כמו אבני חן או פנינים.
"זה סרי נהדר.. הסרי היפה ביותר שראיתי אי-פעם.
אמא בוודאי תאהב אותו" קראה ניקיני בהתרגשות.
כולם היו מאושרים.
"בואו.. באו לתת אותו לאמא ולאחל לה יום הולדת
שמח" אמרה ניקיני. והיא רצה הביתה יחד עם ידידיה.

בא הבוקר והשמש התחילה לזרוח. ניקיני שמעה קול קורא "ניקיני, ניקיני".

זו הייתה אמא שחיפשה את בתה. ופתאום ראתה אותה בוכה תחת עץ. היא בה אליה בריצה.

"יקירתי, איפה היית? למה את בוכה?"

"אמא, הלכתי לחפש מתנת יום הולדת בשבילך. חיפשתי את המתנה הגדולה ביותר ולא מצאתי.

חיפשתי את המתנה היפה ביותר ולא מצאתי.

חיפשתי את המתנה היקרה ביותר ולא מצאתי.

ואז החברים שלי עשו מתנה שבוודאי היית אוהבת. זה היה

סרי נהדר. אך הרוח תפסה אותו והוא נקרע לחתיכות. אני

כל כך עצובה שלא אוכל לתת לך אותו ולעשותך מאושרת"

אמרה ניקיני בבכי.

אבל בדרך התחילה לנשוב רוח חזקה וגם גשם התחיל לרדת. הם ניסו להגן על הסרי בפני הגשם והרוח, אך ללא הועיל. הסרי נקרע לחתיכות.

"אהובתי, את יודעת מהו הדבר היקר והגדול ביותר
בשבילי? זו הבת הקטנה שלי. מה שאני אוהבת ביותר זו
האהבה שלה. האהבה שהרגשתי אצלך היא המתנה
היקרה והגדולה ביותר שהייתה לי בחיי." אמרה אמא
שלה וחיבקה אותה.
ניקיני הייתה מאושרת כששמעה זאת, וחבריה שמחו
מאוד אף הם. כולם הלכו הביתה יחד אתה וחגגו את יום
ההולדת.

